

UVODNA RIJEČ

EDITORIAL

Poštovani čitatelji,

pred vama je još jedan broj Geodetskog glasnika, a iza Uredničkog odbora je još jedna godina u kojoj se vrijedno radilo. Uspješno je napisan projekat izdavanja časopisa koji je prihvaćen od strane Federalnog ministarstva obrazovanja i nauke i zahvaljujući kojem je osiguran dio sredstava za štampanje. Ovim se putem zahvaljujem ministrici Elviri Dilberović na odobrenim sredstvima u iznosu 552.50 KM, što je za naš časopis velika pomoć. Od sveg srca se zahvaljujem i našim geodetskim kompanijama GeoWild d.o.o. Sarajevo, Geodet d.o.o. Sarajevo, Zedis d.o.o. Zenica i AMG d.o.o. Visoko koje pružaju bezuslovnu podršku časopisu. Mnogo truda je uloženo kako bi časopis ispunio stroge uslove za uvrštavanje u relevantne baze podataka. Zahvaljujući tome, Geodetski glasnik danas ispunjava sve kriterije vezane uz zadovoljavanje međunarodnih izdavačkih standarda. I u ovom broju imamo radove eminentnih inostranih naučnika, a posebno raduje činjenica da smo za saradnju pridobili i mlade bosanskohercegovačke geodete. Nadam se da je to dobar znak zainteresovanosti budućih nosioca naše struke da istražuju, pišu i objavljuju u našem časopisu.

Naravno, sa ponosom treba istaći da su u ovom broju članci autora iz Bosne i Hercegovine potom Republike Slovenije, Republike Hrvatske, kao i Savezne Republike Njemačke. Naše Udruženje počiva na zajedništvu u svakom segmentu i temelji se na zajedničkom trudu, radu i zalaganju u cilju ostvarivanja što boljih rezultata u pogledu međunarodnog statusa jedinog geodetskog naučnog časopisa u Bosni i Hercegovini. Posebno raduje činjenica da je zajedništvo Federalnog ministarstva obrazovanja i nauke, privatnih geodetskih kompanija te mnogih pojedinaca krunisano još jednim brojem časopisa Geodetski glasnik, čiji se kontinuitet mjeri decenijama.

Živimo u vremenu poremećenih društvenih vrijednosti, vremenu u kome se kritikuje sve, vremenu kada su mnogi "stručnjaci" u velikom broju oblasti djelovanja, vremenu u kome znanje ne doživljava adekvatnu afirmaciju, vremenu u kome su novac i moć, koja proističe zahvaljujući novcu, jedine cijenjene kategorije. Ovo je posebno očigledno u zemljama u tranziciji, kao što je i Bosna i Hercegovina. Za sve koji se bave naučnim radom posebno je interesantno to što se Bosna i Hercegovina nastoji, čim prije, priključiti zemljama okruženja u smislu kvalitete objavljenih naučnih radova, kao i kreiranju časopisa koji zadovoljavaju kriterije uvrštavanja u referentne i relevantne međunarodne baze podataka. U tome svakako prednjače Slovenija i Hrvatska, koje su i jedine članice Evropske unije iz bližeg bosanskohercegovačkog okruženja. Dovoljno je pogledati spisak časopisa iz Hrvatske, koji su indeksirani u WoS ili Scopus bazama podataka. Lista je izuzetno duga i nadasve respektabilna. Prema podacima za 2017. godinu ukupno je 111 časopisa iz Hrvatske indeksirano u nekom od citatnih indeksa časopisa iz kolekcije citatnih indeksa Web of Science Core Collection, Science Citation Index Expanded (SCI-EXP), Social Science Citation Index (SSCI), Arts and Humanities Citation Index (A&HCI) i Emerging Sources Citation Index (ESCI) i/ili u bazi podataka Current Contents Connect. Također treba istaći da su u citatnom indeksu Science Citation Index

Expanded (SCI-EXP) tokom 2017. godine indeksirana ukupno 33 časopisa iz Hrvatske, u citatnom indeksu Social Science Citation Index (SSCI) 8 hrvatskih časopisa, u citatnom indeksu Arts and Humanities Citation Index (A&HCI) 12 hrvatskih časopisa, a u najnovijem citatnom indeksu Emerging Sources Citation Index (ESCI) ukupno 60 časopisa iz Hrvatske. Baza podataka Current Contents Connect je najselektivnija u odabiru časopisa koje indeksira te je tokom 2017. godine ukupno 14 časopisa iz Hrvatske indeksirano u toj bazi podataka, dok su svi ti časopisi indeksirani i u jednom od 3 glavna WoSCC-ova citatna indeksa (SCI-EXP, SSCI ili A&HCI). Na koji način su brojni naučni časopisi iz Republike Hrvatske dospjeli u ovo ugledno društvo? Odgovor nije jednoznačan, ali prije svega zaslugu za tako nešto zaslužuju naučnici i istraživači iz Republike Hrvatske i svakako država bez koje bi ovo vjerovatno bila nemoguća misija. Teško je postati članom ovako uglednog društva, a još teže je ostati u tom respektabilnom društvu. No, ako pogledamo kakvo je stanje bilo ranije vidjet ćemo da iz godine u godinu Hrvatska bilježi sve veći rast uglednih publikacija u ovom elitnom naučnom društvu. To i ne čudi kada se uzme u obzir da je npr. u 2017. godini Ministarstvo znanosti RH za podršku časopisima izdvojilo više od 12 miliona kuna. Nažalost, stanje u Bosni i Hercegovini je više nego li katastrofalno po ovom pitanju. Nadležno ministarstvo Federacije BiH je u okviru podrške izdavanju referentnih naučnih časopisa za 2018. godinu odobrilo 15 000 KM, a taj iznos je kasnije znatno umanjen! Ukoliko želimo dalje, više, bolje, Bosna i Hercegovina mora znatno više ulagati u ovaj segment razvoja društva. Ovo nisu "bačeni novci u papir", ovo je ulaganje u budućnost naših mladih naraštaja. Ministarstva obrazovanja, nauke i ostala resorna ministarstva na nivoima entiteta i na nivou države moraju znati da je ovo jedino ulaganje koje će se u konačnici i isplatiti. Osim znanja i ulaganja u znanje ništa drugo nas ne može voditi naprijed.

Osjećam se dužnim naglasiti da i napredak u oblasti visokog obrazovanja podrazumijeva, prije svega, objavljivanje naučnih radova u časopisima koji su uvršteni u referentne naučne baze podataka. U okolnostima kada je znanje nužno, ali ne i dovoljno cijenjeno, za svaku pohvalu su nastojanja Univerziteta u Sarajevu da stvari u ovom smislu dovedu na pravo mjesto. Bit će tu mnogo otpora, ali u konačnici mora se raščistiti sa dosadašnjom praksom. Univerzitetski radnici trebaju prije svega biti istraživači i naučnici i to treba biti i najvažniji kriterij prilikom izbora u naučno-nastavna zvanja. Uostalom, tako je i diljem svijeta, pa zašto ne bi bilo i kod nas u Bosni i Hercegovini.

Uz najbolje želje za Novu godinu,

Admir Mulahusić
Predsjednik SUGGSUBIH